

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. XI. Vtrum omnis contemplatio sit supernaturalis, & infusa: & proinde
inepta sit divisio in infusam et acquisitam?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

Vtrum omnis contemplatio sit supernatura-
lis, & infusa ex profunde incepta sit divi-
sio in infusam & acquisitam?

Quomodo naturale & supernaturale dicantur
 quæ naturæ, dicimus *infra ad caput primum Theo-*
logia mystica. Nunc sufficiat proponere aliquem
 actum naturalem, aut supernaturalem posse talen-
 tem esse intrinsecè, enarrative, & ab solùm, vel solùm
 extrinsecè, & secundum quid, vel secundum ali-
 quem modum.

Ratio ergo dubitandi est, quia missa contem-
 platione Philosophorum genitilium illa, quam
 dicimus Christianam, semper est supernaturalis,
 quia vel est actus proprius elicitus ab habitu fidei
 qualis est gradus olimus, & per se fatus illus,
 quam dicimus contemplationem mysticæ Theo-
 logie acquisitæ, vel est elicitus a charitate, aut Re-
 ligione infusa: quamvis enim charitas & religio
 sint in voluntate, & contemplatio in intellectu,
 quando talis contemplatio non elicetur in me-
 diate ab aliquo habitu intellectus, sed ab ipsi po-
 tentia dicitur esse enarrare ab habitu imperante,
 seu applicante intellectum ad contemplandum
 nimis charitatem, aut religionem, ut docet Bernardus,
 & alii Thomistæ, quas sequuntur nostri Salma-
 cenes To. 3. *saec. crisi. Theologia in 1.2. Tract. 12. q. 2.*
dub. 1. n. 8. Sed actus elicitus ab habitu superna-
 turale est entia in supernaturalem, ergo omnis
 contemplatio Christiana talis est.

Hoc autem admisso sequitur, quod etiam di-
 cenda sit contemplatio infusa: liquidem procedit
 ab habitu infuso, indiget auxilio supernaturali &
 infuso; ergo non est ipsa & congrua divisa in
 contemplationem acquisitam & infusam; ne
 naturalem & supernaturalem, cum non sit in mem-
 bra opposita, sed etiam illa, quam dicimus acqui-
 sitam, supernaturalis est & infusa.

Nihilominus reuendus est communis modus
 loquendi Mysticorum, qui valde diversas con-
 templationes sub his nominibus inculcant. Ut videte
 est apud nos, Thomam à JESU de *contempl. lib. 1.*
cap. 2. nostrumque Philippum à SS. Trinitate in
summa mysticae Theologie part. 2. tract. 1. disc. 2. art. 2.
 Dicendum ergo est primò, si apam & congruam
 esse prædictam divisionem, ita ut nomine acquisi-
 te intelligatur illa, qua hoc sit supernaturalis quo
 ad entitatem est naturalis, quoad modum: & no-
 mine supernaturalis illa, que est temperatae natu-
 ralistam quoad entitatem, quam quoad modum.
 Probat & explicat, quia non omnis contem-
 platio acquisita etiam Christianorum est entitati-
 ve & simpliciter supernaturalis, & quamvis al-
 qua talis non sit supernaturalis quoad modum:
 sed illa, quam dicimus infusa, semper est super-
 naturalis quoad substantiam, & quoad modum:
 ergo ne illi equivocatio in istis contemplationi-
 bus, congrue nominatur absolute una *acquisita*, &
 altera *supernaturalis*.

Consequens debet admitti, satis enim distin-
 guuntur, naturalis saltem quoad modum: & super-
 naturalis etiam quoad modum: & supponit a noti-
 tia terminorum, hoc intelligitur per nomen ac-
 quisita, & supernaturali, vel infusa. Major quoad
 primam partem patebit ex solutione argumenti.
 Quoad secundam explicatur, quia omnis con-

Minor hujus probationis non potest effica-
 cius suaderi, quam fidelissima experientia Ser-
 aphicæ Matis nostræ, quæ adeo sibi in vicem fo-
 ciati raptum, & unionem experiebatur, ut sepe
 sub nomine unionis raptum significet, ut advertit
 nos. ven. Pater Hieronymus Gratianus in *dituci-
 dario spiritus 2. part. c. 1.* Quod tamen intelligen-
 dum est de unione infusa, & perfecta, qualis est in
 tribus illis gradibus. Imo addit ipse *lib. 1. cap. 5. 12.*
 prout appellari à S. Matteo *Theologiam mysticam*,
 quatenus in eo repetitur & exercetur illissima, &
 obscura DEI cognitio. Unde colligitur saltem
 frequentius, & ordinatio ista tria, scilicet, uni-
 onem, *Theologiam mysticam*, & raptum sibi invi-
 cem associari. Faretur tamen ipsa aliquando ab
 ista suspensione potencias inferiores extirpari cum
 magna animi contemplantis afflictione & pe-
 na.

Consilid. Deinde discentendo per singulos gradus ca-
 deum minor suadetur ex eisdem doctrina. Primum
 enim unionis perfecta gradum, quem appellat
 visitationem *ponit*, inter pensiones enumerat
in suis *Comentariis*, cap. 1. majorem esse, quam in oratione quietis,
 castelli anima, cum frequenter, & magno raptu fieri fateretur
Tres gra. eadem mansio, cap. 4. Unde nomen *unionis eccl*-
dis uno-
statica locuta est. Tertium denique, in quo matti-
 nus perse-
 monum celebratur, & in quo solet exerceri su-
 ãa apig.
premis gradus Theologiae mysticæ, miratur qui-
natur &
dem mansione 7. cap. 3. Jam suavitier, & sine raptu
exerceri, nisi raro; & audi addit se loqui si de raptu
quoad solitam violentiam, atq; e membrorum
mortificationem, non tamen quoad abusus effe-
cios. Ubi advertendum est, hic agere de statu u-
 nionis habituatis, in quo etiam aliquis raptus di-
 cu inveniri, non vero de unione acti, quando
 simul cum habitu alij ingitur aliquando, de quo
 tempore in eligendam putat illam exceptionem
nisi raro, in qua raptus totales & perfectissimos
 experiebatur, tunc enim altissimam *Theologiam*
mysticam hujus tertii gradus exerceti credendum
 est.

Reffond. Ad rationes dubitandi, in quantum videntur
 militare contraria nostra sententiam, responderet,
 nos etiam ingenui fateri, non constituit *Theolo-*
giam mysticam in ipsis visionibus, sive imagina-
 tibus, sive intellectibus, nec in contemplatione
 eorum, sed in contemplatione *Theologiae mysticæ*
 infusa dati raptum perfectum ordinariè lo-
 quando, sive illa præcedat, sive subequatur ad
 prædictas visiones, quæ non necessariò illi adveniunt. Si autem dum intellectus sic in obscuro
 DEUM contemplatur, prædictæ visiones se in-
 gerant, interrumpitur contemplatio, vel mutatur
 in alteram affirmativam, sub qua prædictæ ra-
 ptes potest continuari. Ad ultimam instan-
 tiā de supremo gradu *Theologiae*
mysticæ, patet responsio ex
 s. precedentē.

templa'tio acquisita saepe p[ro]p[ter]a discursus meditationis; ad illam verò applicamus ex indu'sia nostra; ad illam movemur voluntate pro'pria; nec unquam omnino denudatur à phantasmibus; semper utitur speciebus naturaliter acquisiti; semper est minus pura, clara, & efficax: in quibus omnibus non excedit modum nostrum naturalem operandi, & a proinde naturalis est, sicutem quod modum. Econtra vero quae dicitur supernaturalis, & infusa, non expectat discursum, nec applicationem nostram: ad illam movemur a solo DEO; non dependet à phantasmibus, multo lessus utitur speciebus infusis; estq[ue] parsimonia, etiam q[ui]a efficacissima; in quibus omnibus excedit modum nostrum naturalem operandi, atque adeo est supernaturalis quoad modum.

Dicendum est secundò, opime etiam significari nomine acquisitæ, vel humanae, & infusa vel divinae. Probatur, hæc nomina non tribuantur contemplationi ex habitu acquisiti, vel infuso, ex quo procedit, sed ex ipso metu actu contemplationis, qui vel sit ex propria industria, & applicatione nostræ secundum modum nostrum humanum, ut supra diximus, & hanc appellamus acquisitam, & humanae, vel ex peculiari motione, unitione, & illuminatione Spiritus sancti sine aliqua industria nostra, imo supra modum humanum, & hanc ideo appella mus infusum & divinam.

Quod optimè distinguit D. Thomas in 3. dist. 34. quaest. 1. art. 2. ex diverso modo operandi virtutum etiam infusa: un & donorum; nam virtutibus uimur cum volumus, & nostro humano modo accommodantur, dona autem supra modum sunt nostri: In his autem, quæ super rationem sunt (inquit S. Doctor) perfectæ fides, quæ est insperata divisionis in seculo & in agnitione: conaturalis enim modus est natura humana, ut DEVM non nisi per speculum creaturarum, & per agnitionem misericordiam percipiat. Quod autem spiritualia quasi nulla veritate capiantur supra humanum modum est; & hoc facit donum intellectus. Unde intellectus ita modus & illuminatus adeo suaviter & faciliter operatur, ut licet re vera operetur, potius tamen

p[ro]p[ter]a & agi, quam agere videatur, juxta illud ad Romanos 8. cap. Qui spiritu Dei aguntur, hi sunt filii DEI, &c.

Ex quibus ad rationem dubitandi in principio posiram, responderetur distinguendo maiorem est actus supernaturalis, vel intrinsecus, & entitative, vel extrinsecus, non tamen quoad modum concedat, etiam quoad modum negat. Actus enim contemplationis, qui fuerit actus fidei, seu ab habitu fidei immediate, & proprie' elicito' s[ed] per naturam est, juxta Tridentinum sessione 6. canone 3. Imo est supernaturalis secundum suam enitatem, & substantiam secundum veritatem & communio rem sententiam contra Scotum: quod etiam inventur in actibus virtutum Theologicarum (quidquid sit de actibus moralium infistarum, de quibus legendi nostri Salmanticenses lib. 2. Tract. 12. disput. 3. anum. 36.

Actus vero contemplationis, qui non procedunt eliciti' ab habitu fidei, vel ab aliquo lumine eum supplet, sed immediatè ab ipsa potentia intellectus, licet aliquo modo imperatus à charitate, vel ab aliquo habitu supernaturali, licet supponat fidem tanquam sui certum fundamentum, solum extrinsecus, & secundum quid erit supernaturalis, entitative autem naturalis. Ratio autem ibi tacta, quod sit actus elicitus à charitate, ex eo quid non procedat immediatè ab aliquo habitu, imperato ab illa, sed à potentia, solum probat esse ratus, actum charitatis, & elicitem ab illa impropriè, qui non est propriè imperatus ab illa, sic et quando sit medio alio habitu: non tamen quod sit propriè elicitus à charitate, sicut actus ab ea immediatè procedens ille autem modus elicendi ratione sufficit, ut actus sit entia iuvē, & intrinsecè supernaturalis. Videantur idem Salmanticenses loco suscipitato. Sive tamen sit actus supernaturalis intrinsecus, non dicitur contemplatio supernaturalis, seu infusa in lente supra explicato, cum non sit supernaturalis quoad modum seu

supra nostrum modum humanum operandi. Et hæc videntur sufficere pro processualibus.

